

תת"ע 6878/06/19 - מדינת ישראל נגד כהן ורד פלורה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6878-06-19 מדינת ישראל נ' כהן ורד פלורה
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימן

המאשימה

נגד

כהן ורד פלורה

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בו יוחסה לה עבירה בניגוד לתקנה 22(א) בתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהגה הנאשמת רכב ובזמן נהיגתה חצתה בניגוד לחוק תמרור 815 (אי תנועה מצויר על הכביש).

בתשובתה לאישום כפרה הנאשמת במיוחס לה והסבירה כי אף שעברה עם רכבה על אי התנועה (תמרור 815), פעולה זו בוצעה על ידה בשל רצונו של נהג אחר להשתלב בתנועה לפניה, והיא נאלצה לנהוג כך כדי למנוע תאונה.

ביום 10.10.19 נשמעו בפני ההוכחות כאשר במהלך פרשת התביעה העידו שני אנשי משטרה ובמסגרת פרשת ההגנה העידה הנאשמת עצמה.

ע.ת 1 (מר יצחק דרעי) אישר כי הוא אשר ערך את הודעת תשלום הקנס נשוא פרשה זו.

בעמוד 4 בפרוטוקול מיום 10.10.19 בשורות 6 עד 11, תיאר העד כיצד הנאשמת מגיעה לאזור האכיפה מכביש 6 לכיוון בית קמא, נעצרת ב"פקק" תנועה, סוטה עם רכבה מטור הרכבים בו עמדה וחוצה אגב כך אי תנועה (תמרור 815) אשר היה מסומן בבירור על הכביש.

גם עד תביעה 2 (רס"ב מנחם אהרון) אישר בעדותו בעמוד 6 בפרוטוקול מיום 10.10.19 בשורה 9 כי הנאשמת חצתה בנהיגתה אי תנועה מצויר - תמרור 815.

עדות הנאשמת עצמה, הן בתשובתה לאישום והן בעדותה הראשית מבססת התנהגות לפיה עת נהגה ברכבה חצתה היא תמרור 815 בניגוד לתקנה 22(א).

על פניו מהווה התנהגות הנאשמת עבירה על החוק שכן תקנה 22(א) בתקנות התעבורה מייצגת עבירה מסוג "אחריות קפידה" לגביה נדרשת הוכחת היסוד העובדתי בלבד של העבירה ואין המדינה נדרשת להוכיח כל יסוד נפשי.

למרות המצב המתואר לעיל, רשאית הנאשמת לפי סעיף 22(ב) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 להוכיח הגנה אפקטיבית לפיה פעלה ללא מחשבה פלילית, ללא רשלנות ועשתה כל שניתן מצידה כדי למנוע את העבירה.

עמוד 1

בהתאם לחוק, הנטל להוכחת ההגנה הקבועה בסעיף 22(ב) בחוק העונשין מוטל על כתפי הנאשמת, והשאלה העומדת להכרעה היא, האם עמדה הנאשמת בנטל המוטל עליה בחוק.

בעדותה בפני, תיארה הנאשמת כיצד היא מגיעה עם רכבה לשיירת כלי רכב כאשר לפניו ומאחוריה עומדים רכבים.

נהג אחר שנסע מאחורי הנאשמת עם רכב בצבע כחול החל לצפור לנאשמת ולדחוק בה להתקדם. לאחר שהתקדמה ככל הניתן לכיוון הרכב שלפניה, המשיך אותו נהג לצפור וכך תיארה הנאשמת את התנהגותה מרגע זה:

"אני עושה לו ככה עם הידיים שאין אפשרות להתקדם (הנאשמת מרימה את שתי ידיה לצדדים מעל ראשה) והוא ממשיך לצפצף ולצפצף ולסמן לי להתקדם. מכיוון שהוא לא הפסיק ופחדתי שאני עלולה לגמור את חיי בדרכים אחרות שאנשים סיימו את חייהם בכבישים בגלל אלימות, פניתי בזהירות לאי התנועה שראיתי שהמקום ריק ושאלתי אף אחד וברגע שיכולתי עברתי לנתיב השני כדי לא להיות במקום אסור" (עמוד 7 שורות 3 עד 7 בפרוטוקול מיום 10.10.19).

הנאשמת בעדותה מתארת סיטואציה שגרתית למדי בכבישי ישראל בה נהג אחד צופר לנהג אחר מתוך רצון שלו לגרום לאותו הנהג להתקדם או לזוז מדרכו.

אין אני טוען כי המדובר בהתנהגות נעימה ולא פעם התנהגות זו של נהג אחד כלפי נהג אחר מעוררת כעס ואף לחץ אצל הנהג כלפיו מופנות הצפירות, אך בין המצב המתואר ובין קביעה לפיה לא הייתה לנאשמת כל ברירה אלא לבצע עבירה ולעבור עם רכבה על אי תנועה, המרחק רב מאד.

כאשר רכב הצלה או רכב משטרה צופר לנהג על מנת שיפנה את הדרך, התנהגות דוגמת התנהגות הנאשמת במקרה זה תהיה סבירה שכן יתכן וחיי אדם תלויים בפינוי הציר לדרישת איש הצלה או איש משטרה הנמצאים ברכב הצופר.

אולם, כאשר ברכב פרטי "רגיל" עסקינן, ובנהג הצופר לרכב אחר מתוך רצון שלו להתקדם, לא תתקבל התנהגות הכוללת ביצוע עבירה לצורך פינוי הכביש כהתנהגות סבירה המקימה "פטור" מאחריות פלילית.

נהג סביר מן הישוב בנעלי הנהגת אמור היה להתעלם מצפירות הרכב האחר ובוודאי שלא לבצע עבירה הכוללת נסיעה על אי תנועה כדי לפנות הכביש לנהג האחר חסר הסבלנות.

לא הבנתי מעדות הנאשמת כי אותו נהג שלכאורה צפצף לרכב יצא מרכבו באופן מאיים כלפיה.

לא הבנתי מעדותה כי אותו נהג פעל באופן בו כל נהג או נהגת סבירים בנעליה היו חשים כי הם בסכנת חיים מאותו הנהג אלא אם יזוזו עם רכבם לכיוון אי התנועה.

הנאשמת פעלה בעיני בחוסר סבירות וברשלנות עת החליטה לנסוע על אי התנועה בעקבות צפירות נהג אחר מאחוריה.

הנאשמת לא עשתה כל שביכולתה כדי למנוע את ביצוע העבירה, שכן יכלה היא להמתין כמו כל יתר הנהגים שלפניה, לא לסטות מנתיב נסיעתה ולהתעלם מצפירות הנהג חסר הסבלנות שמאחוריה.

אני קובע כי הנאשמת לא הוכיחה את ההגנה הקבועה בסעיף 22(ב) שבחוק העונשין ומאחר והעידה כי נסעה על אי התנועה המצויר במקום המתואר בכתב האישום, אני קובע כי ביצעה את העבירה שיוחסה לה בו ואני מרשיע את הנאשמת בביצוע עבירה בניגוד לתקנה 22(א) בתקנות התעבורה.

ניתנה היום, ל' תשרי תש"פ, 29 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים